

Algemeen -Paul Vleugels-

Terwijl ik naar Sera en de Bylakuppe vluchtelingenkampen ben in India wordt deze nieuwsbrief weer mooi in elkaar gezet, dat is dus fijn geregeld. Dat worden weer een paar gezellige maar ook drukke weken om overal het geld van de sponsors te verdelen en alle projecten te bezoeken.

De afgelopen tijd was ook een drukke periode met meteen aansluitend aan de reis naar Tibet een bezoek aan Lobsang Ngawang in Parijs. Aldaar werd met veel interesse naar de dia's van Tibet gekeken en elke verandering uitgebreid besproken. Nadat we eerst in alle rust alles bekeken en besproken hadden kwam vervolgens de helft van alle tibetaanse vluchtelingen van Parijs kijken, onder het genot van de bekende boterthee en momo's, gemaakt door enkele tibetaansen met restaurants in Montmartre. Naast het feit dat men zich soms afvroeg waar ik nu precies naar keek toen ik een specifieke dia maakte, kwam ook veel verdriet naar voren als men zag hoe bepaalde tibetaanse woonwijken waren verdwenen achter of onder grootschalige chinese shoppingmalls met grote flitsende neonreclames en glazen puien. Sommige tibetanen zijn reeds tientallen jaren geleden gevlucht en zijn sindsdien nooit meer in Tibet geweest.

Tevens hebben de afgelopen tijd meerdere sponsors contact met me opgenomen om nog wat mee te geven naar India voor de monnik of het kind welke zij sponsoren of om gewoon nog wat te vragen. Ook kwamen er nog veel donaties binnen voor de projecten. Het is fijn en ook indrukwekkend om te zien hoe stabiel de stichting blijkt te groeien. Bij elkaar ga ik dit jaar met meer dan 5000 euro naar India. Enerzijds natuurlijk een aardig bedrag, maar anderzijds, ook gezien de snelle groei van de afgelopen jaren, een verantwoordelijkheid om het allemaal weldoordacht te besteden. We zijn ondertussen de jaarafrekening aan het uitwerken en een begroting aan het maken voor dit jaar. Een en ander met name ook zodat we tijdens de bestuursvergadering onze doelen voor de komende jaren zo inzichtelijk en verantwoord mogelijk kunnen opstellen en uitwerken. In de volgende nieuwsbrief zal hier uitgebreid bij worden stil- gestaan. Maar nu eerst India;

Eind februari ga ik weer voor twee weken naar India, niet alleen om het geld van de sponsors en donateurs te bezorgen, maar ook om gewoon Losar (tibetaans nieuwjaar) te vieren. Tevens wil ik dit jaar proberen om interviews te houden met zoveel mogelijk mensen in India: niet alleen monniken met

een sponsor maar ook met iemand van de commissie van financiën (een om de twee jaar wisselende groep van monniken welke de financiële verantwoording dragen in de Ladang), maar ook met ouders van gesponsorde kinderen en onze tibetaanse veldwerker in de Bylakuppe dorpen. Tevens wil ik meer informatie over de Namgyal Clinic en de Tsoesan School verzamelen zodat deze in de komende nieuwsbrieven ook breder aan bod komen. Doordat we vanaf nu in de nieuwsbrieven foto's kunnen afdrukken en dadelijk ook op de website een gelijk met elke nieuwsbrief wisselende fotopresentatie hebben, kan iedereen zich een beter beeld vormen van de lokale situatie. Omdat het ook om vluchtelingen gaat met vaak trieste levensverhalen en mogelijk problematische relaties met familie thuis in Tibet hebben we tot nu toe alleen maar onherkenbare- of 'niet-relevante' foto's afgedrukt. Ik wil eerst persoonlijk vragen of men akkoord gaat met publicatie ook omdat via de website de toegankelijkheid nagenoeg onbeperkt is. Er kunnen zo problemen ontstaan doordat tibetanen herkenbaar en lokaliseerbaar worden voor zoekende instanties in en vanuit Tibet. De website zal zo zijn opgebouwd dat hij niet alleen goed toegankelijk is maar ook snel inzicht zal geven in hoe de stichting in elkaar zit en functioneert, maar ook in alle projecten en sponsoring in India. Naast een verslag van de bestuursvergadering zal dit het centrale onderwerp zijn van de volgende nieuwsbrief.

Tijdens mijn reis naar India ga ik ook proberen om met name voor de sponsors van kinderen een beter beeld te kunnen geven over de ontwikkelingen van het kind. Het vorig jaar werd snel duidelijk dat met name het structureel volgen nogal voor de nodige problemen zorgde. Enerzijds wonen de kinderen zeer verdeeld over een niet eens zo groot gebied maar dit is grotendeels enkel via onverharde paden te bereiken, soms gescheiden door oerwouden wel-

ke niet altijd toegankelijk zijn om even een afkorting te nemen. Tijdens de regentijd zak je niet alleen half weg in de modder, maar stikt het er van de slangen (cobra's) die je door de hoge onderlaag niet ziet. Daarnaast is er ook een bijzonder giftig klein groen slangetje dat bij voorkeur van een tak omlaag hangt en snel geïrriteerd is. Tijdens de droge periode ontstaan overal spontaan branden welke soms weken aanhouden en zo omvangrijk zijn dat je in het doolhof van brandend bamboe en struiken snel ingesloten kunt raken door de vuren. Ook is dan alles zo droog dat je je aan elk blad lijkt te verwonden. Daarnaast is er ook nog de romantische tijger, maar belangrijker zijn de wilde olifanten die regelmatig de dorpen binnenvallen om hele velden kaal te vreten. Anders gezegd, ik ben nog te weinig thuis in deze oerwouden om dus even snel een afkorting te nemen.

Anderzijds is de bijdrage van de sponsor voor de ouders zo essentieel dat men zeer gespannen is als iemand komt kijken. Doordat de stichting ondertussen redelijk bekend is in deze dorpen en vaak in de kleinere vluchtelingenkampen meerdere kinderen hiervan profiteren is iedereen bang, onzeker om 'fouten' te maken. Men stort zich soms in angstaanjagende onkosten om op een tibetaans correcte wijze een bezoeker te ontvangen. Het spreekt natuurlijk vanzelf dat ik me ook niet altijd op m'n gemak voel bij zoveel onrust. We proberen binnen de stichting een balans te vinden tussen enerzijds structurele controle op hoe de gelden uitgegeven worden, en anderzijds het zo min mogelijk inbreuk plegen op de persoonlijke invloedssfeer. Daarnaast speelt het een rol dat er meerdere gesponsorde kinderen zijn welke in een zeer instabiele omgeving wonen: vaak één-ouder gezinnen (meestal de moeder), waar de ouder door de levensloop zeer ernstig getraumatiseerd is. Niet al deze ouders weten dat hun kind een sponsor heeft; de aansturing

en begeleiding van hun kind is vaak door burens overgenomen, omdat de ouder vaak mentaal te ziek is om deze verantwoording te dragen. Het geld gebruikt men hier meestal, zeker als de kinderen nog zeer jong zijn, in het begin eerst om het kind goed te voeden en van kleding te voorzien en aan het oplossen van medische problemen (vaccinatie, huidinfecties en/of darmziekten en vitamine/voedingsdeficiënties.

Een van de voornaamste problemen in India vormt naast het verouderde schoolstelsel, (nog gestructureerd naar het Britse model van half-XIX eeuw) de slechte voedingstoestand voor de vele miljoenen armsten. Er zijn ramingen dat ongeveer een kwart van de kinderen in India in mindere of meerdere mate geestelijk gehandicapt is als gevolg van langdurige ondervoeding (ongeveer de bevolking van de USA min Cali-

Chenrezig
-Paul Vleugels-

Zoals beloofd ditmaal in het thematisch stukje meer over de afbeelding van Chenrezig. De presentatie welke wij in het logo van de stichting gebruiken is een tantrische verschijning van deze bodhisattva. De vormen waarin deze bodhisattva kan verschijnen kunnen menselijk en niet-menselijk zijn; menselijk bijvoorbeeld een hoofd en arm, een hoofd en meerdere armen (vier, tien tot achttien, twaalf, zes tot twintig), of met meerdere hoofden (drie, vijf, elf), soms met een derde oog of zelfs met elf hoofden, duizend armen en even zoveel ogen. (zie afb.) Met name deze laatste verschijningsvorm vormt een van de allerbelangrijkste representaties van deze bodhisattva voor de tibetanen. Een van de, ook historisch, belangrijkste beelden staat in de Lokhang in Lhasa (Tibet) en vormt het voornaamste object van contemplatie en devotie aldaar. De tempel is niet alleen sinds eeuwen de voornaamste tibetaans-boeddhistische tempel maar vormt momenteel ook het centrum van waaruit veel spontane

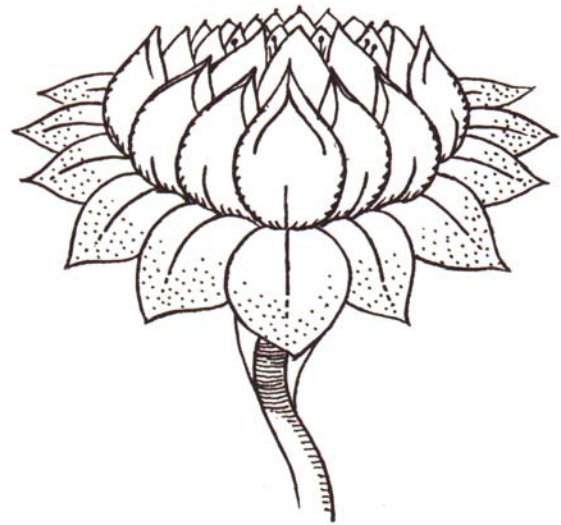
opstanden zijn ontstaan tegen de chinese overheersing.

voorbeeld: 1000 armen

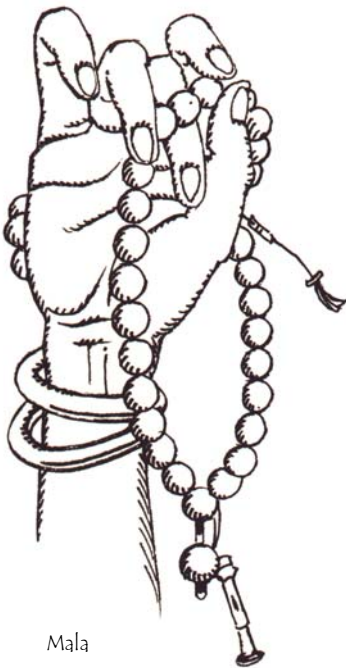
Naast deze menselijke vormen zijn er ook niet-menselijke tantrische verschijningsvormen van Chenrezig welke de meest indrukwekkende vormen kunnen aannemen, afhankelijk van hun context. Deze tantrische presentatie en hun context zijn alleen te begrijpen door middel van kennis enkel verkregen tijdens contemplatieve verdieping of soms jarenlange retraites en na speciale inwijdingen. Deze kennis is niet voor eenieder toegankelijk en kan zelfs zeer schadelijk zijn voor mensen die niet ingewijd zijn. Men moet dit niet zien als een kennis die 'geheim' is en voorbehouden aan weinige uit-

verkorenen, maar als kennis die zichzelf ontsluit door verdieping. Veel van deze kennis ligt ook opgeslagen in de m(M)antra waar deze bodhisattva mee verbonden is. Nadat Padmapani ontstond uit de lichtstraal van het rechteroog van Amitabha en deze hem zegende, bracht de bodhisattva het m(M)antra Om Mani Padme Hum voort. Dit is het meest geciteerde m(M)antra in het boeddhisme.

Lotus

De bodhisattva van Stichting Chenrezig Nederland is een Avalokitesvara met een hoofd en vier armen, met in zijn handen omhoog rechts een (kristallen) mala (gebedssnoer met 108 kralen om m(M)antra mee te reciteren en links een lotusbloem (paars). Het m(M)antra Om

Mala

Mani Padme Hum kan men, zeer onvolledig, vertalen met "...het juweel (of creatie) is in de lotus...". Het probleem is dat deze woorden een zeer onvolledig beeld geven van de gerecreerde werkelijkheid van deze bodhisattva. Het is de intentiona- liteit welke je er bij de recreatie weer in realiseert

en welke niet alleen de woordelijke vertaling is, maar ook de ruimtelijke dimensie (mandala) als de trilling door de pronuntiatie van het m(M)antra als de tantrische potentiaal hierin en achter je gedrag. De Dalai Lama is hier dus een manushi presentatie van deze bodhisattva. Er zijn verhandelingen waarin staat dat deze bodhisattva zich 333 keer zal manifesteren in deze wereld.

De onderste twee handen kunnen voor de borst in een speciale houding (mudra) gevouwen zijn, of houden daar een 'conch-shell' (ronde schelp) vast: een schelp die in Zuid-Azië als een belangrijk ritueel blaas-instrument wordt gebruikt in tantrische rituelen in het tibetaans boeddhisme, en tevens een van de belangrijkste onderwerpen tijdens de filosofie-studie aan de universiteiten van alle stromingen binnen het tibetaans boeddhisme. ←

Conch-schelp

Mag ik even voorstellen..... -Anske Schoonenberg-

Wim Stenvers, kollega van Anske, en zijn vrouw Lonneke, sponsoren sinds enkele maanden een monnik in Gosok Ladang. Ik heb hen bezocht met de vraag hoe zij tot dit besluit gekomen zijn, en in dit stukje wil ik graag het prachtige antwoord dat zij hierop gaven met jullie delen;

Wij zijn enthousiast geworden door de verhalen van Paul en jou en de foto's die je daarbij hebt laten zien .

Zelf hebben wij al heel lang de wens om eens naar India te gaan, we weten niet of het er ooit van komt maar we vinden het een mooi idee dat er alvast een persoon woont waarmee we een verbinding hebben. Want zo voelt het voor ons wel, hoe raar dat misschien ook klinkt.

Nadat we samen de beslissing genomen hadden om een monnik te gaan sponsoren merkten we bij elkaar dat we er blij van werden, dat het ons op verschillende manieren goed doet.

Natuurlijk zijn we ons af gaan vragen waar dat mee te maken zou kunnen hebben en hoewel we het niet hellemaal precies uit kunnen leggen denken we dat het heeft te maken met het feit dat wij beiden de indruk hebben dat daar in het zuiden van India in de kloosters iets gebeurt waar wij nooit aan toe komen, namelijk contemplatie en studeren met een hoger doel voor ogen dan alleen een goed salaris. Innerlijke kracht ontwikkelen met als doel de kwaliteit van leven te verbeteren. Dit is wat ons erin aantrekt. Het feit dat dit fenomeen nog echt bestaat en

dat wij dit proces daadwerkelijk kunnen ondersteunen geeft ons een positief gevoel.

Wij hebben zo het idee dat we toch een steentje bijdragen aan een ideaal wat ook het onze wel is, maar we leven nu eenmaal hier in Nederland en we 'moeten' van alles in dit jachtige bestaan. Wij hebben allebei de rust niet om contemplatief bezig te zijn, terwijl we dat eigenlijk wel graag zouden willen. Door bijvoorbeeld de foto van 'onze' monnik op een zichtbare plek in ons huis te plaatsen, maken we toch elke dag even contact met die andere cultuur, met die waarden die ook voor ons belangrijk zijn.

Dus het boeit ons wel enorm, wij woonden vroeger in de buurt van een Clarissenklooster, en we hadden dat toen al; waar zijn die mensen mee bezig, ze geven alles op om te bidden voor de mensheid, dat was toen voor ons een heel mysterie en dat intrigeerde ons.

We zijn aan de gang gegaan met lezen en hebben verschillende filosofische denkbeelden besproken met elkaar en andere geïnteresseerde mensen. We hebben ons verdiept in de verschillende culturen die er zijn en zijn geweest. Dat wil niet zeggen dat we nu weten waar het allemaal om draait, en als we al iets begrepen denken te hebben kunnen we dat niet altijd goed verwoorden.

Door nu deze verbinding aan te gaan met een boeddhistische monnik middels de sponsoring voelen wij ons uitgenodigd om ons hierin nog wat meer te verdiepen, en hopen we op een bepaalde manier bij te dragen aan vrede in de wereld. Want dat is toch wat de boeddhistische filosofie uitdraagt en nastreeft..... ←

Debatterende monniken.

* Door allerlei omstandigheden zijn we zijn een beetje traag geweest met het aanleveren van kopij voor de website, waardoor de inschatting op dit moment is dat de website in mei-juni afge- maakt kan worden.

* Paul is bij het verschijnen van deze nieuwsbrief alweer terug van zijn bezoek aan Gosok Ladang. Hij heeft ter plekke interviews gehouden met ouders van gesponsorde kinderen, monniken en onze veldwerker, Tenzin Rabten. Deze inter- views kunnen jullie in de komende nieuwsbrie- ven tegemoet zien. Daarnaast heeft Paul van de gelegenheid gebruik gemaakt om in de biblio- theek aldaar te zoeken naar interessante thema- tische stukken. Ook hiervan zal 't een en ander in de nieuwsbrieven worden opgenomen.

* Voor wie van muziek houdt en geïnteresseerd is in een mooie mix van westerse en tibetaanse muziek, is 'Tibet Impressions' van dwarsfluitist Chris Hinze een aanrader.

* De stichting wordt (eindelijk) digitaal bereik- baar in maart. We kunnen de belofte dat we in deze nieuwsbrief een mailadres bekend zouden maken helaas niet nakomen.

* Rond carnaval vieren de Tibetanen Losar, het Tibetaanse nieuwjaarsfeest. Paul is tijdens de viering aanwezig geweest (Hij komt natuurlijk weer kogelrond terug). We hopen dat hij daar over in een volgende nieuwsbrief iets gaat schrijven. De stichting wenst alle sponsors veel geluk en voorspoed (in het tibetaans; Tashi Delek) in het nieuwe jaar.

* Het is de bedoeling dat Paul in de toekomst elk jaar rond dezelfde tijd naar Gosok Ladang gaat om het geld te brengen. Steeds wordt dan de opbrengst van een heel kalenderjaar overge- dragen.

* Tijdens de gesprekken de afgelopen weken bleek dat incidenteel sponsors van monniken benaderd worden met een vraag om financiële ondersteuning bij een tentamen of inwijding. Meestal zijn dit, afhankelijk van het niveau, zeer omvangrijke ceremonies waarbij de monnik vaak niet alleen allerlei rituele verplichtingen heeft welke snel zeer omvangrijk zijn (boterlampjes, soms duizenden, wierook en katha's: zijden sjaals), maar ook tijdens diensten of de debat-examens binnen de ladang, Sera Mey of Sera Ladjji, met resp. 150 - 3000 en 7500 monniken, die van thee of zelfs een maaltijd moeten worden voorzien. Vaak vormt dit een onderdeel van eeuwenoude gebruiken en tantrische rituele verplichtingen. De vragen waarmee monniken hun sponsors wel eens kunnen benaderen kunnen ongebruikelijk zijn tot bijna surrealistisch. Door het gebrekkig en- gels kan de vraagstelling ook nog als vreemd en ongepast overkomen. Duidelijk moet zijn dat het eenieder volstrekt vrij staat deze verzoeken te willen honoreren of gewoon te negeren. Over dat laatste het volgende: ook al kan de vraagstelling op ons heel direct overkomen, hij is altijd open bedoeld. De tibetaanse monnik zal zich zeer onbehaaglijk voelen als hij begrijpt dat zijn vraag als bezwaarlijk wordt ervaren. Nege- ren geniet dan de voorkeur om hen niet onno- dig in verlegenheid te brengen. Het zijn ook alleen maar de monniken die een uitzonderlijk studieverloop hebben of een er- kende geïnaugureerde reïncarnatie zijn die deze ceremonies moeten doorlopen. (Rinpochees) Er zijn meerdere sponsors die 'hun' Rinpoche extra ondersteunen, anderen doen dat weer niet en houden zich aan de maandelijkse bijdrage. Het is voor een reguliere student-monnik vol- strekt niet geoorloofd te verzoeken om extra ondersteuning. Mocht iemand echter toch ooit benaderd worden door een reguliere student-monnik, dan kun je altijd even contact met Paul opnemen. ←